

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.820 van 25 november 2002
in de zaak A. 124.687/IX-3443.**

In zake : Herman ROELS,
wonende te AALST,
Hof ten Bergestraat 70, bus 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Economie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman ROELS op 29 juli 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Economie van 22 mei 2002 waarbij hem de tuchtstraf van de verplaatsing bij tuchtmaatregel wordt opgelegd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat D. DE MEERLEER, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In de loop van het voorjaar van 2001 doet verzoeker toenaderingspogingen ten overstaan van een vrouwelijke collega. Dit leidt tot een klacht van die collega bij de hiërarchische meerdere van verzoeker en tot een gesprek met verzoeker en de vrouwelijke collega in aanwezigheid van de hiërarchische meerdere waarbij verzoeker zich verontschuldigt.

Evenwel zouden de feiten zich hernemen. De vrouwelijke collega deelt op 29 maart 2001 aan verzoekers hiërarchische meerdere mee dat ze van plan is klacht in te dienen tegen verzoeker. Daarop krijgt verzoeker vanwege zijn chef dwingende onderrichtingen opgelegd.

1.2. De twee vertrouwenspersonen, een Franstalige en een Nederlandstalige, maken met toepassing van de procedure voorzien in het koninklijk besluit van 9 maart 1995 ter bescherming van de personeelsleden tegen ongewenst seksueel gedrag op het werk bij de besturen en andere diensten van de federale ministeries, evenals in sommige instellingen van openbaar nut, op 26 april 2001 elk een verslag over de zaak over aan de hiërarchische meerdere. Eén van hen concludeert dat er sprake is van ongewenst seksueel gedrag op het werk en beiden zijn van oordeel dat verzoeker zou moeten overgeplaatst worden.

1.3. Er wordt lastens verzoeker een tuchtprocedure gestart. Hij wordt gehoord op 28 juni 2001. Op 25 september 2001 stelt zijn hiërarchische meerdere voorlopig voor hem te straffen met de overplaatsing.

De directieraad komt op 15 oktober 2001 samen om een beslissing te nemen over het definitief strafvoorstel.

1.4. Verzoeker stelt dat er geen sprake is van ongewenst seksueel gedrag. Het slachtoffer zou volgens hem nooit die term gebruikt hebben en alleen gesproken hebben over "faits de harcèlement". De voorgestelde sanctie is volgens hem buiten proportie tot de feiten en schiet ook haar doel voorbij omdat ze initieel

door de vertrouwenspersoon gesuggereerd werd om verzoeker weg te houden van het slachtoffer, wat ondertussen het geval is aangezien verzoeker zijn handelingen heeft stopgezet en het slachtoffer de dienst heeft verlaten. Hij vraagt de straf te beperken tot een terechtwijzing.

1.5. De leden van de directieraad beschouwen de feiten als ongewenst seksueel gedrag op het werk en stellen eenparig voor als definitieve tuchtstraf : de verplaatsing bij tuchtmaatregel.

1.6. Op beroep van verzoeker adviseert de interdepartementale raad van beroep op 15 april 2002 dat de voorgestelde straf passend is.

1.7. Op 22 mei 2002 betuigt de minister van Economie zijn akkoord met de voorgestelde tuchtstraf. Dit akkoord wordt door verzoeker als de bestreden beslissing aangeduid.

1.8. Bij besluit van de staatssecretaris voor Energie van 15 juli 2002 wordt verzoeker bij verandering van dienstaanwijzing geaffecteerd op een betrekking van zijn graad bij het Bestuur Energie.

Dit besluit wordt aan verzoeker betekend bij brief van 22 juli 2002;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat verzoeker geen belang heeft bij zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging omdat zelfs een schorsing van de bestreden overplaatsingsbeslissing niet tot gevolg zou hebben dat verzoeker niet overgeplaatst wordt aangezien hij reeds overgeplaatst is, omdat hij het besluit van de staatssecretaris voor Energie van 15 juli 2002 waarbij hij geaffecteerd wordt bij het Bestuur Energie niet heeft bestreden en dat dit besluit in elk geval zal blijven bestaan ook na een eventuele schorsing en vernietiging van de door hem bestreden beslissing, en omdat zelfs in het geval van een schorsing de verwerende partij tot eenzelfde tuchtmaatregel zal moeten besluiten aangezien verzoeker alleen de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing

van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de eerste voorwaarde in een enig middel de schending aanvoert van het "gelijkheids-" en het "niet-discriminatiebeginsel"; dat hij hierbij uiteenzet wat volgt :

"Dat verzoekende partij meent dat een fundamentele fout werd begaan zowel tegen het gelijkheidsbeginsel als tegen het niet-discriminatiebeginsel nu werd bewezen dat mevrouw GRISAY nooit een klacht heeft neergelegd wegens ongewenst seksueel gedrag doch enkel wegens kwelling en bestoking. (...Object: dépôt de plainte. Foutieve vertaling door de sociale dienst in het Nederlands (...).

In de oorspronkelijke klacht van mevrouw GRISAY werd nooit het woord 'seksueel' gebruikt. Dit woord werd wel door de sociale dienst toegevoegd aan de Nederlandse vertaling.

Nochtans spreekt het KB van 9 maart 1995 over ongewenst seksueel gedrag en dit zowel in het Nederlands als in het Frans (harcèlement sexuel).

Er is een duidelijke nuance tussen beide tenlasteleggingen.

Toch blijkt verzoekende partij door de beslissing van de minister te worden gesanctioneerd wegens ongewenst seksuele intimidatie.

Er is derhalve een ernstige schending van het gelijkheidsbeginsel.

Dergelijke beslissing is tevens ingegeven op grond van een zekere discriminatie in hoofde van verzoekende partij.

Het middel is ook ernstig genoeg nu verzoekende partij op een oudere leeftijd (44 jaar - 29.10.1957) nog zou moeten muteren naar een ander departement daar waar hij zich gedurende meer dan 10 jaar heeft ingewerkt in een gespecialiseerde materie. (...)

De sanctie welke werd uitgesproken nl. de verplaatsing als tuchtmaatregel is duidelijk niet in verhouding met de feiten noch met de periode waarbinnen deze feiten zich hebben voorgedaan (nl. een maand).

Verzoekende partij is enkel ingegaan op de oorspronkelijk vriendelijke toenadering van zijn persoon door mevrouw GRISAY.

Verzoekende partij is uit de echt gescheiden (10 maart 1998) en gaat dan ook een nieuwe relatie niet uit de weg.

Gezien verzoekende partij duidelijk een goede conversatie heeft gehad met mevrouw GRISAY, heeft hij gewoon zijn kans gewaagd en dit via een paar brieven, waarin hij een voorstel tot verdere toenadering heeft voorgesteld.

Toen mevrouw GRISAY definitief stelde niet op de avances van verzoekende partij te kunnen ingaan, is hij hiermee onmiddellijk gestopt.

Verzoekende partij heeft nooit enige verbale, noch lichamelijk seksuele gedraging ten overstaan van mevrouw GRISAY betoond of vertoond.

Derhalve is de tenlastelegging waarop de beslissing werd genomen niet aanwezig en is de tuchtmaatregel dan ook niet in verhouding.

Derhalve is deze beslissing een aanfluiting van het gelijkheidsbeginsel en het niet-discriminatiebeginsel";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker geen voldoende duidelijke omschrijving geeft van de ingeroepen schending van het gelijkheidsbeginsel en discriminatieverbod en evenmin een verstaanbare toelichtende argumentatie geeft over de wijze waarop deze rechtsregel werd geschonden, zodat het middel kennelijk niet ontvankelijk is; dat het middel ook kennelijk niet gegrond is omdat verzoeker geenszins verduidelijkt welke categorieën van personen zouden moeten onderscheiden worden, dat deze categorieën van personen daadwerkelijk vergelijkbaar zijn en dat er een onverantwoord onderscheid in behandeling tussen deze categorieën van personen zou bestaan;

3.3. Overwegende dat verzoeker zijn middel uitdrukkelijk aanvoert onder de bewoordingen : "schending van het gelijkheidsbeginsel" en van "het niet-discriminatiebeginsel"; dat zulks zowel blijkt uit de eerste als uit de laatste zin van de uiteenzetting van zijn middel; dat in het kader van de onderhavige procedure, de argumentatie die hij ter ondersteuning van dat middel voert, moet worden onderzocht in het licht van die door hem geschonden geachte normen; dat verzoeker het gelijkheidsbeginsel geschonden acht omdat hij wordt gestraft wegens ongewenste seksuele intimidatie terwijl er nooit een klacht wegens ongewenst seksueel gedrag is geweest en de bewoording "seksueel" door het slachtoffer zelf niet is gebruikt, en omdat de straf duidelijk niet in verhouding staat tot de feiten; dat wat verzoeker in feite aanvoert veeleer te maken heeft met de juiste kwalificatie van de aangetijgde feiten en met een straf die volgens hem buiten verhouding staat tot die feiten; dat op het eerste gezicht niet ingezien wordt hoe zulks iets te maken kan hebben met het door hem ingeroepen gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel; dat derhalve het middel genomen uit de schending van het gelijkheids- en het niet-discriminatiebeginsel niet ernstig is;

3.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig november 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.